

اعتماد یک تصمیم آگاهانه است

حتی با این وجود که نمی‌دانیم زندگی ما با کارکرد این قدم چه تغییری خواهد کرد، یاد می‌گیریم به نیروی برتر اعتماد کنیم که بهتر از آنچه خود می‌توانیم، از ما مراقبت خواهد کرد.

چگونگی عملکرد، قدم سوم

بسیاری از ما به عنوان یک تازه‌وارد با معانی مختلف دوازده قدم بهبودی دچار چالش می‌شویم و به سادگی آنها را نمی‌فهمیم. بی‌شک اصول روحانی در دنیای اطراف ما عملی است اما این بدان معنی نیست که انجام آن ساده است. ما مفهوم بیداری روحانی را برای تازه‌واردان توضیح می‌دهیم اما اغلب توضیحات ما باعث سردرگمی بیشتر می‌شود. مانند خیلی چیزها در زندگی که قدم سه هم جزو آنهاست - ما نمی‌توانیم بدون تجربه کردن، نتیجه را بدانیم. برای بسیاری از ما، معنای تصمیم برای سپردن اراده‌مان به مراقبت نیروی برتر گنگ است. ما نیاز داریم به جای به کارگیری نیروی فکر خود، امید، ایمان و اعتمادمان را پرورش دهیم.

همانطور که ما شروع به توسعه اعتماد در NA می‌کنیم، شنیدن تغییرات در زندگی دیگر معتادان به ما قدرت ادامه می‌دهد. ما به حرف‌های دیگر اعضا گوش می‌دهیم که چطور به خداوندی که درک کاملی هم از آن ندارند، اعتماد می‌کنند. ما از ایمان آنها می‌شنویم، کسانی که از مذهب و هر آنچه به آن مربوط است دوری کرده‌اند. به گفته یکی از اعضا: "کارکرد قدم سه تصمیمی است برای گشودن یک در، ممکن است ندانم آن طرف در چیست اما در این تصمیم می‌زانی از اعتماد وجود دارد. چرا که می‌دانم از وقتی آن در باز شده زندگی‌ام از هم نپاشیده است."

اعتماد، یک تصمیم آگاهانه است که ما روزانه با وجود ترس و ریسک به هر طریقی به آن عمل می‌کنیم. ما تمام تلاش خود را می‌کنیم اما بعضی روزها بهترین کاری که جهت ادامه دادن از دست‌مان بر می‌آید این است که به گونه‌ای رفتار کنیم که انگار به نیروی برتر اعتماد داریم. بسیاری از ما از نگرش "آنقدر ادایش را در بیاور تا باورش کنی" پیروی می‌کنیم. همراه با ایمان، اعتماد ما هم افزایش می‌یابد. گاه فراز و فرود داریم. رشد ما فرآیندی دردآور است. خواسته‌های ما برآورده نمی‌شوند و به چیزهایی که با دقت برنامه‌ریزی کرده‌ایم نمی‌رسیم. یکی از اعضا به شوخی می‌گفت: "گاه هدیه‌هایی که در بهبودی دریافت می‌کنیم در بسته بندی‌های زشتی به دست ما می‌رسند"، در هر حال، حال ما خوب است چون آموخته‌ایم که به این فرآیند اعتماد کنیم. ما دوباره سپردن را از سر می‌گیریم.

مجبور نیستیم به دانسته‌های خود اتکا کنیم چون داریم یاد می‌گیریم اعتماد کنیم.

امروز هر اتفاقی که بیفتد، تمرین می‌کنم نتیجه را کنترل نکنم و ایمان

داشته باشم که همه چیز به خیر خواهد گذشت.